

Barcelona Treball

Banca i Finances

Informe sectorial 2013

Cofinancen:

Les 10 claus per conèixer el sector

Les entitats espanyoles han hagut d'enfrontar-se, durant el 2011 i 2012, a importants processos de fusió o adquisició, el que pot comportar una pèrdua de valor, de capacitat d'innovació i de quota de mercat a curt termini; no obstant, el marc normatiu de la Unió Europea afavorirà la internacionalització de les entitats en el territori europeu i millorarà la seva productivitat i competitivitat.

Descripció

El sector de la banca i les finances està format pel conjunt de mercats, instruments i institucions que canalitzen recursos des de les unitats econòmiques posseïdores d'estalvi a les que necessiten capital. Així, la funció principal del sector no és altra que posar en contacte els agents que volen prestar o invertir fons amb aquells que necessiten capital, i persegueix els següents objectius: fomentar l'estalvi com a font bàsica de recursos; realitzar una assignació eficaç dels recursos existents; i actuar amb la flexibilitat adequada, i dins de la normativa reguladora perquè les necessitats financeres de les institucions, mercats, empreses i persones físiques i jurídiques quedin satisfactòriament cobertes.

Principals àmbits d'activitat

El sector de la banca i les finances contribueix decisivament a l'enfortiment de l'economia local amb efectes directes en la resta d'activitats econòmiques que conformen el teixit productiu del país, donat que la seva activitat es basa principalment en la gestió del capital en totes les seves vessants. Des d'un punt de vista institucional el sector es pot estructurar en quatre àmbits d'activitat: les entitats i instruments financers de crèdit; les inversions, societats i agències de valors; les entitats asseguradores i entitats gestores de fons de pensions; i el departament financer de les empreses de qualsevol sector de l'economia. Els tres primers engloben les activitats que realitzen les institucions especialitzades en la mediació entre estalviadors i inversors, i l'últim abasta les activitats que duen a

terme les empreses des dels seus departaments de gestió financera (elaboració de la informació de gestió, control patrimonial de l'empresa o obtenció de finançament).

Tendències

La transparència en les operacions financeres, l'increment de la qualitat de servei al/la client, la racionalització de la xarxa d'oficines, la multicanalitat, l'expansió de les entitats financeres espanyoles a altres mercats europeus, la formació interna dels treballadors i treballadores del sector, la responsabilitat social corporativa i l'auge de la banca ètica seran algunes de les tendències que marcaran el desenvolupament i creixement del sector en els propers anys.

Pes econòmic

El 2012, de les empreses espanyoles que conformen el sector, el 17,5% es troben a Catalunya el pes econòmic del sistema financer en el total de l'economia catalana (segons dades de 2010) se situa en torn el 4,5% del PIB català. L'evolució, entre el 2008 i el 2012, del nombre d'empreses és molt similar a Catalunya i Espanya: creixement moderat del 3% i 5%, respectivament.

L'ocupació

Al sector de la banca i les finances, l'ocupació es concentra als departaments financers donat que aquests engloben tot tipus d'empreses i organitzacions. De les més de 70.000 empreses que formen part del sistema financer a Espanya, el 93% pertanyen al grup econòmic d'activitats auxiliars als serveis financers. El nombre de persones ocupades en el sistema financer espanyol durant el 2011 era de 450.500. A Catalunya era de 64.700 persones (14,3% del total d'Espanya). En general, la tendència en l'ocupació (entre l'any 2010 i 2011) ha estat negativa, especialment a Catalunya. En el conjunt d'Espanya l'ocupació ha baixat un 3%, i a Catalunya un 20%.

Perfils professionals més demandats

El professionals més demandats són els que disposen d'una titulació de grau en administració i gestió d'empreses com ara Administració i direcció d'empreses o Economia, acompanyada d'experiència professional al sector i de màsters o cursos d'especialització. Actualment, tenir coneixement sobre l'anàlisi de riscos i el control pressupostari és té molt en compte per accedir a un lloc de treball al sector donat que les empreses i les entitats financeres estan realitzant grans esforços per contenir les despeses i minimitzar els riscos de les seves inversions. En aquest sentit, els professionals amb coneixements profunds en aquestes matèries són els més demandats. Convé destacar que la llengua anglesa i el coneixement avançat de software de gestió i aplicacions ofimàtiques són imprescindibles per trobar una feina al sector.

Ocupacions més demandades

Entre les ocupacions més demandades i amb més qualificació es troben les associades al control de risc i l'anàlisi de desviacions; és el cas, per exemple, de l'analista de riscos o de l'auditor expert en finances. Les de menor qualificació amb més demanda són les centrades en tasques de control de tresoreria com ara el gestor de cobraments.

Projecció futura

La complexitat de la crisi financera internacional que es va iniciar el 2008 i el paral·lel debilitament de l'economia real en molts països han situat els sistemes bancaris en una situació complexa i excepcional. Les entitats espanyoles, que fins a 2009 havien sortejat les dificultats comparativament millor que les d'altres sistemes bancaris de l'entorn, han hagut d'enfrontar-se, el 2011 i 2012, a processos de fusió o adquisició d'entitats (s'ha passat de 45 i a 11 caixes). Això pot comportar una pèrdua de valor, de capacitat d'innovació i de quota de mercat a curt termini; no obstant, el marc normatiu de la Unió Europea afavorirà la internacionalització d'aquestes entitats en el territori europeu i millorarà la seva productivitat i competitivitat.

Debilitats

El sistema financer espanyol està molt subjecte a les polítiques monetàries europees i presenta debilitats en dos àmbits concrets: l'elevada exposició al sector de la construcció i les necessitats de finançament i liquiditat. A més, existeix un elevat nivell de morositat no vinculada al crèdit al sector immobiliari i de la construcció; el conjunt de la cartera creditícia està cada vegada més afectat per increments generals dels préstecs de dubtós retorn.

Oportunitats

Els beneficis esperats dels processos de fusió d'entitats bancàries, a mig i llarg termini, són un increment significatiu del seu volum de negoci i per tant d'una concentració de l'activitat. El procés de reestructuració del sistema financer espanyol, iniciat amb la creació del FROB (Fons de Reestructuració Ordenada Bancària) ha reduït, fins a juny de 2012, en 34 el nombre de caixes existents a Espanya. A més, els processos de fusió tenen implicacions directes pel que fa a l'accés al mercat de capitals, a economies d'escala, a la millora de l'eficiència i a l'increment de la productivitat. En general, el procés de reestructuració bancària garantirà que les entitats bancàries siguin més viables i menys dependents de fons públics.

01 Presentació del sector

Els diferents agents que formen part d'un sistema econòmic (empreses, persones jurídiques o persones físiques) realitzen activitats i prenen decisions sobre producció, compra, estalvi o consum que en ocasions no coincideixen amb la disponibilitat de recursos econòmics per dur-les a terme. Aquest agents i activitats són els que conformen el sector de la banca i les finances.

La disponibilitat de recursos econòmics es basa en l'intercanvi que es duu a terme entre els agents estalviadors que disposen de capital i es constitueixen com a prestadors, i els agents inversors, que utilitzen les unitats d'estalvi per revertir-les en activitats que posteriorment generaran riquesa. En aquest intercanvi de capital, que presenta diferents formats, poden aparèixer discrepàncies entre estalviadors i inversors en els sistemes de compensació, rendibilitat o seguretat del crèdit. És per aquest motiu que existeixen intermediaris financers que tenen com a missió proporcionar fons als demandants de recursos segons les seves necessitats i, a la vegada, garantir unes condicions de seguretat i rendibilitat adaptades als requeriments dels estalviadors.

Els intermediaris financers s'estructuren en tres parcel·les d'activitat diferenciades, l'àrea creditícia, constituïda per les entitats de crèdit, que s'encarrega de realitzar la intermediació bancària; l'àrea de valors, formada per les agències de valors i les institucions d'inversió col·lectiva que realitza la negociació a la borsa; i l'àrea de les assegurances, organitzada en entitats asseguradores i fons d'inversió, que duen a terme la cobertura de riscos.

En aquest marc, els intermediaris financers conjuntament amb els mercats en els que es duen a terme els intercanvis d'actius financers (mercats financers) constitueixen el que es coneix com a sistema financer. Per tant, el sistema financer de qualsevol país està format pel conjunt de mercats, instruments i institucions que canalitzen recursos des de les unitats econòmiques posseïdores d'estalvi a les que necessiten capital. És a dir, la funció primària del sistema financer no és altra que posar en contacte els agents que volen prestar o invertir fons amb aquells que necessiten capital.

Així, els objectius del sistema financer haurien de ser:

- Fomentar l'estalvi com a font bàsica de recursos.
- Realitzar una assignació eficaç dels recursos existents.
- Actuar amb la flexibilitat adequada i dins de la normativa reguladora perquè les necessitats financeres de les institucions, mercats, empreses i persones físiques i jurídiques quedin satisfactòriament cobertes.

D'altra banda, dins el sector de la banca i les finances, també s'han d'incloure aquelles activitats financeres (comptabilitat, tresoreria, dotació de crèdits, recursos i/o mitjans de pagament, etc.) necessàries pel desenvolupament de les funcions d'una empresa d'un sector qualsevol de l'economia, i que normalment es duen a terme des del departament financer de les empreses. Aquest departament, que gestiona el capital i els actius, es relaciona molt directament amb el sistema financer i, per tant, n'ha de conèixer el funcionament i les normes que el regeixen.

02 Principals àmbits d'activitat

Tal i com s'apuntava en la presentació del sector, la banca i finances està formada per un conjunt d'institucions, intermediaris i mercats financers que gestionen l'estalvi o el canalitzen cap a unitats inversores. Des d'un punt de vista institucional el sector es pot estructurar en quatre àmbits d'activitat diferenciats: les entitats i instruments financers de crèdit; les inversions, societats i agències de valors; les entitats asseguradores i entitats gestores de fons de pensions; i el departament financer de les empreses de qualsevol sector de l'economia.

Entitats i instruments financers de crèdit

Les entitats de crèdit són el conjunt d'institucions especialitzades en la mediació entre els prestadors i els prestataris de l'economia, i representen un volum important de les activitats financeres a l'Estat ja que gestionen elevades magnituds patrimonials. Es poden definir dos tipus d'entitats de crèdit: les oficials, que integren les activitats financeres del sector públic; i les privades, que engloben les del sector privat.

Les entitats de crèdit oficials estan formades pel Banc d'Espanya que a més de dur a terme funcions de supervisió i control assumeix tasques generals en la definició de polítiques econòmiques del govern; i per d'Institut de Crèdit Oficial (ICO), que dirigeix i coordina el crèdit oficial i es constitueix com l'agència financera del govern.

Les entitats de crèdit privades estan constituïdes per les entitats de dipòsit (bancs, caixes i cooperatives de crèdit) que es diferencien pels seus objectius socials; i per establiments financers de crèdit (EFC), que realitzen activitats de finançament i factoring, arrendament financer, préstec i crèdit hipotecari, emissió i gestió de targetes de crèdit o refinançaments.

Inversions, societats i agències de valors

La principal funció d'aquests agents és la intermediació borsària, en la que s'emmarquen les següents activitats: gestionar carteres d'actius financers; fer d'intermediaris en els productes financers; i assessorar als/les clients en relació als productes i inversions en actius.

Així, les entitats d'inversió, societats i agències de valors són aquelles entitats intermediàries que operen en borsa o mercat de valors (mercat de compravenda d'actius financers com accions,

obligacions, etc). Aquestes entitats intermediàries es poden classificar en tres grups: les societats de valors, que són institucions que tenen la capacitat legal de negociar en borsa per compte propi o aliè; les agències de valors, que estan en disposició de negociar en borsa només per compte aliè, és a dir, per compte del seus/ves clients; i les societats gestores de patrimoni, que tenen per objecte gestionar i administrar carteres de valors per compte de tercers i poden realitzar tasques d'assessorament financer.

Entitats asseguradores i entitats gestores de fons de pensions

Les entitats asseguradores i les entitats gestores de fons de pensions controlen i utilitzen el volum de recursos econòmics que els seus/ves clients hi van dipositant per tal de cobrir les seves futures necessitats, per exemple: tramitar i peritar sinistres, realitzar accions comercials i de supervisió de fons, gestionar els fons de pensions, i ésser entitats dipositàries dels fons.

Per una banda, les assegurances cobreixen les necessitats de protecció que els ciutadans i ciutadanes o les empreses reclamen per fer front a esdeveniments futurs i incerts que poden fer canviar les seves vides o activitats. Aquesta activitat la poden realitzar entitats privades, mútues o cooperatives.

Per l'altra, les entitats gestores de fons de pensions són institucions que administren les pensions privades, que són un producte financer que serveix per percebre rendes o capitals per jubilació, que és el moment en que una persona deixa de tenir ingressos per la seva activitat professional.

Departament financer

El Departament financer d'una empresa s'encarrega de prendre decisions en relació a les inversions més adequades, establir quines són les necessitats financeres de l'empresa, analitzar les fonts de finançament i definir les polítiques de distribució de beneficis de l'empresa. En aquest sentit, el departament financer de qualsevol sector econòmic abasta les funcions i llocs de treball que gestionen el capital, fons o operacions econòmiques i financeres de l'empresa. En concret, duu a terme les següents activitats: la comptabilitat financera i l'analítica; la gestió del patrimoni de l'empresa mitjançant el control de tresoreria i el seguiment dels indicadors de riscos financers; l'anàlisi d'inversions; l'obtenció del finançament necessari perquè l'empresa pugui realitzar les inversions adequades; entre altres aspectes relacionats amb la gestió de la fiscalitat, la laboral, la dels riscos empresarials, etc.

03 Tendències del sector

L'orientació al client i la millora de la qualitat del servei seran claus per mantenir uns nivells d'eficiència cada vegada més necessaris en el món bancari; en definitiva, serà essencial canviar la relació existent entre client/banca basada, tradicionalment, en una posició de poder de la banca sobre la clientela.

Transparència, orientació al client i increment de la qualitat del servei

La persona física o jurídica que diposita els seus estalvis en una entitat, és a dir, el client final, està cada vegada més informada i disposa de més cultura financera. Així mateix, existeix una elevada i variada oferta de productes financers poc diferenciats entre el públic objectiu. Ambdues realitats han provocat que el client presenti una certa volatilitat i que sigui més difícil retenir-lo. A més, encara ara la banca es troba amb dificultats per oferir productes a mida o adequats a les necessitats del client (és el que s'anomena *cross selling* o venda creuada). En aquest sentit, una de les claus de l'èxit de la banca serà oferir al/la client el que necessita i en el moment en que ho requereix. Per fer-ho, caldrà conèixer al detall les seves necessitats i anticipar-se, si és possible, a la seva demanda. Per tant, l'orientació al client i la millora de la qualitat del servei seran claus per mantenir uns nivells d'eficiència cada vegada més necessaris en el món bancari, en definitiva, serà essencial canviar la relació existent entre client/banca basada, tradicionalment, en una posició de poder de la banca sobre la clientela.

Així mateix, el tracte amb el client, hauria de ser més personalitzat i transparent. L'última crisi financera viscuda als Estats Units i posteriorment a Europa han generat certa desconfiança en el sistema bancari, i recuperar aquesta confiança és clau per encaminar de nou el sector cap a l'estabilitat i el creixement. Això, passa per mostrar al/la client no només la informació general per conèixer i entendre el producte sinó tota aquella que vulgui consultar en relació a aquest i a la pròpia entitat. En aquest sentit, és fonamental construir noves relacions basades en la transparència i en l'acompliment de les regles que regeixen el funcionament del sistema financer.

Llei de caixes i configuració del sistema financer

Les caixes d'estalvi han realitzat una funció essencial en el sistema financer, tant des del punt de vista econòmic, fomentant l'estalvi, com des del punt de vista social, impulsant la inclusió social i financera de persones amb més dificultats. Durant les últimes dècades, les caixes, nascudes amb una vocació d'àmbit local, han viscut un procés d'expansió que les ha posicionat en tot l'Estat. La crisi financera que es va iniciar el 2008 i la posterior crisi econòmica espanyola les han situat en un entorn advers que s'ha traduït en nivells inferiors d'activitat, retallades de marges i dificultats per obtenir finançament en mercats majoristes, tot això, ocasionat sobretot per la crisi en el sector immobiliari. Aquests fets han provocat la necessitat de reestructurar el sistema de caixes, el que s'ha derivat en una substancial reducció del nombre d'entitats en benefici del sector i d'una major solidesa en un futur.

Així, les caixes van començar el 2010 un procés de reestructuració que s'allargarà fins el 2012 (*Real Decreto-ley 11/2010, de 9 de julio, de órganos de gobierno y otros aspectos del régimen jurídico de las Cajas de Ahorros*) i que s'ha concretat, entre d'altres aspectes de caràcter organitzatiu, en la fusió de diferents caixes per convertir-se, algunes, en bancs (sistemes integrals de protecció o SIP) i cotitzar en els mercats financers possibilitant l'entrada d'inversors privats per captar capital. En aquest sentit, el sistema financer espanyol es configura com un sistema en el que existiran poques però grans entitats financeres, bancs i grans caixes, fruit de les fusions i/o adquisicions. De fet, segons l'estudi realitzat per IBM Banca espanyola 2012 d'oportunitats i reptes per les entitats financeres espanyoles, més del 75% de les entitats afirmen que es veuran afectades pels processos de consolidació en entitats més grans, el que redundarà en organitzacions amb més massa crítica i volum de negoci, millor capitalitzades i amb majors economies d'escala.

Racionalització de la xarxa d'oficines i multicanalitat: l'aparició de la banca mòbil

La reestructuració del sistema financer espanyol, la llei de caixes esmentada anteriorment, el major coneixement sobre finances per part del consumidor/a final, l'increment de llars que disposen d'accés a la xarxa i la proliferació de sistemes segurs de transaccions i oferta de serveis a través d'Internet han propiciat la desaparició d'oficines físiques per incrementar l'existència d'oficines virtuals que ofereixen els mateixos serveis. Així, el client del futur estarà disposat a comprar productes financers des de qualsevol canal de distribució que es posi al seu abast amb la qual cosa caldrà implementar sistemes tecnològics eficients que donin una resposta àgil i eficaç als seus requeriments. La relació directa amb el client es basarà i se centrarà en aspectes més qualitius i d'assessorament més que en elements operatius que es podran realitzar des d'altres canals.

Això comportarà la transformació de les funcions d'algunes de les ocupacions tradicionals vinculades a la banca, com l'empleat o empleada de banca, que caldrà que posi en joc altres competències de

caràcter comercial o d'atenció al client o que tingui capacitat per proposar solucions. De fet, el model racional d'oficines serà incrementar l'eficiència mitjançant la seva disminució en nombre i en

grandària, incorporar o adaptar el personal existent per convertir-lo en especialista, reduir la freqüència de visites (clients) per tal de realitzar una atenció més personalitzada i relegar la part operativa al canal *online* i als caixers automàtics.

Així mateix, l'ús intensiu de les noves tecnologies de la informació i la comunicació (NTIC) que ha realitzat el sector en els darrers anys, concretament d'Internet i de les eines que hi estan associades, ha donat com a resultat la integració de processos. Això ha permès integrar diferents àmbits de gestió a les empreses del sistema financer, interrelacionar-los per facilitar-ne l'administració i millorar-ne el rendiment. El procés ha fet especial èmfasi en la integració de procediments, circumstància que ha possibilitat un augment de l'eficiència en la gestió de les empreses i en l'optimització dels processos de màrqueting, venda i servei al client.

En aquest sentit, segons l'estudi d'IMB Banca espanyola 2012 d'oportunitats i reptes per les entitats financeres espanyoles, la reducció de costos i la millora de l'eficiència seran clau per les entitats financeres, que identifiquen oportunitats de reducció en la xarxa d'oficines (32% de les entitats), en els serveis centrals (28%) i en els processos d'implantació de tecnologies de la informació i les comunicacions (20%).

La banca mòbil: un nou model de negoci per al sector financer

La irrupció dels telèfons intel·ligents (o smartphones), amb connexió d'alta velocitat a Internet, sobretot durant els anys 2011 i 2012, ha implicat una gran transformació per a tots els sectors econòmics, inclòs el financer. Actualment, molts bancs estan desenvolupant aplicacions per disposar d'una oferta mòbil per als seus clients. Els smartphones ofereixen molts avantatges als clients/usuaris: són molt fàcils d'utilitzar, permeten realitzar operacions, supervisar transaccions, confirmar pagaments o fer enviaments de diners de forma senzilla i amb estalvi de temps.

Segons es va concloure a l'acte Mobile Banking celebrat al Centro de Innovación BBVA el 19 d'abril de 2012, els bancs han de ser conscients que la banca mòbil pot generar moltes oportunitats per al sector: oferir serveis amb un alt nivell de comoditat, personalització i innovació; explotar noves fonts d'ingressos no tradicionals en el comerç digital (en les quals els bancs o entitats financeres poden ser motor de canvi amb potents propostes comercials i en formes de pagament); i transformar els mercats amb nous models de negoci (per exemple, models de banca low cost per a mercats de països en vies de desenvolupament ¹).

¹ A Kenya s'ha impulsat un aplicació mòbil (M-Pesa) que permet fer pagaments amb el telèfon mòbil, enviar i rebre diners entre usuaris o retirar diner en efectiu sense la necessitat de visitar una sucursal bancària. Aquesta aplicació ha començat a utilitzar-se a Uganda, Tanzània, Ruanda i Afganistan.

En aquest sentit, la banca mòbil és vista com una gran oportunitat d'innovació per al sector i com un mitjà per a què les entitats financeres es puguin diferenciar de la competència a través d'estratègies de fidelització de clients.

Plans d'expansió

L'entrada d'Espanya a la Unió Europea va potenciar l'expansió de les entitats financeres espanyoles en altres territoris de l'espai comunitari. En aquest sentit, l'expansió s'ha adoptat com una estratègia perquè entitats molt localitzades no quedessin estancades dins els panorama financer europeu. Així, la internacionalització de l'activitat, especialment en els bancs i caixes més grans de l'economia catalana i espanyola, ha permès reduir de forma ostensible els costos de transacció derivats d'operar en diferents mercats: asiàtic, europeu, americà, etc., i ha produït una internacionalització dels productes financers.

L'auge de la banca ètica i de la RSC a les entitats financeres

La banca ètica és un format que s'està consolidant en els últims anys. La crisi financera ha generat una certa desconfiança en la banca tradicional que ha portat que molts ciutadans i ciutadanes s'interessin per altres aspectes més que per la rendibilitat del seus estalvis. La banca ètica, per exemple, aposta per un model de plena transparència i, per tant, dóna informació sobre el benefici que s'obté amb els diners que es dipositen a l'entitat, i permet decidir els projectes socials, culturals o científics on es volen destinar els diners. Aquest tipus de banca s'ha consolidat com una manera de fer que s'adapta a la filosofia d'economia sostenible (aposta per projectes que millorin l'economia real i no l'especulativa).

En aquest sentit, les entitats financeres hauran de tendir a ser menys receloses i mostrar la informació que sol·licitin als seus clients per tal d'incrementar els nivells de confiança. A més, la conscienciació social sobre la utilització dels estalvis i el rebuig generalitzat a l'especulació implicarà que les entitats hagin d'invertir en projectes sostenibles que generin valor real i riquesa.

La banca ètica i la RSC s'han convertit en un medi de creació de valor, confiança inversora i excel·lència empresarial.

Tendències formatives i gestió del talent

La situació econòmica ha incrementat les exigències de qualificació de les persones que es contracten al sector. Per això, es requereixen persones amb un coneixement de gestió del negoci i de noves tecnologies, però a més, amb competències relacionades amb flexibilitat i l'adaptació al canvi. D'altra banda, la formació interna que ofereixen les empreses als seus treballadors i treballadores és també més específica, menys generalista i centrada en obtenir beneficis a curt i mig termini, en aquest sentit, el sector aposta per formació en *e-learning* orientada a millorar la productivitat i la competitivitat del personal.

Segons l'informe d'IBM "Banca espanyola 2012, Oportunitats i reptes per les entitats financeres", al voltant del 70% dels directius/ves d'empreses financeres reconeixen que serà necessari un procés d'adequació de les capacitats i coneixements de les seves plantilles a l'escenari post-crisis. En aquest sentit, les entitats financeres estan duent a terme, i ho continuaran fent, un procés important de gestió del canvi que passa, entre altres, per posar en marxa accions formatives. De fet, segons l'últim informe de Ratios anual de Formació (2009) elaborat per GREF (Grupo de responsables de formación de entidades financieras), la inversió mitjana per empleat/da ha disminuït un 30% des de 2007, però les hores de formació per persona només ho han fet un 5%. Així mateix, l'informe afirma que les tecnologies *online* estan facilitant el manteniment de les hores de formació i, fins i tot, en molts casos, incrementar-les amb pressupostos inferiors a anys anteriors. En concret, la formació *online* ha passat de representar el 17% del total de la formació el 2004 al 51,5%, el 2009.

En concret, el 67% dels empleats de grans empreses han realitzat algun tipus de formació interna en front del 90% dels de les entitats del sector financer; la metodologia *online* s'utilitza en un 27% de les hores totals de formació en els grans empreses enfront del 51,5% en les entitats financeres.

04 El sector en xifres

Dades econòmiques

- El total d'actius de les institucions financeres i monetàries espanyoles ascendia el 2011 a 4.001 milions d'euros, valor que representa un increment interanual del 8,8% (3.676 milions l'any 2010)².
- Un 64,58% dels actius de les institucions financeres i monetàries espanyoles són en concepte de préstecs i crèdits.
- Durant els anys 2011 i 2012 hi ha hagut un important procés de reestructuració del sistema bancari i financer espanyol que ha permès reduir el nombre d'institucions financeres. D'aquesta manera, durant aquest període s'ha passat de 45 caixes a 11 (fins al juny de 2012). Aquestes entitats d'estalvi (caixes) han traspassat la seva activitat a bancs comercials i s'ha resolt el problema de la gran fragmentació del sector³.
- El volum de crèdits totals concedits pel sistema financer espanyol s'ha vist reduït, a data de mes de març de 2012, en 1% respecte el primer trimestre de 2011 (en xifres absolutes s'ha passat de 1.798.156 milions a 1.781.082 euros)⁴.
- El crèdit viu total de les entitats de dipòsit a Catalunya al final del primer trimestre de 2012 ha experimentat una reducció del 2,6 % interanual, mentre que el destinat al sector privat ha retrocedit amb més intensitat: un 3,2 % interanual⁵.
- Segons dades del Boletín Estadístico del Banco de España, el volum de dipòsits captats pel sistema financer espanyol ha augmentat un 0,54% durant el primer trimestre de 2012 en relació al primer trimestre de 2011. Tanmateix, les dades relatives a l'exercici (comparant dades a març de 2012 amb dades de març de 2011) indiquen que el volum de dipòsits s'han contret (-3,8%).
- El volum total de dipòsits a Catalunya al final del primer trimestre de 2012 és un 5,5% inferior al de l'any 2011. El descens dels dipòsits totals i dels del sector privat de 2012 és lleugerament més

² Instituto Nacional de Estadística (INE) a partir de dades del Boletín Estadístico del Banco de España.

³ Crisis financiera y rescates bancarios en Europa: ideas sobre el caso español. Fundación Ideas. 2012.

⁴ Indicadores del sistema financiero español: datos evolutivos (a partir de dades del Boletín Estadístico del Banco de España). Consejería de Hacienda y Administración Pública. Dirección General de Política Financiera de la Junta de Andalucía.

⁵ Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor, a partir de dades del Banc d'Espanya.

moderat en termes interanuals que el que es va registrar al final de l'any 2011 (-4,5% i -5,8%, respectivament)⁶

- Pel que fa al nivell de morositat del sector, el nombre de crèdits de dubtós cobrament és, a mes d'agost de 2012, del 10,51%, valor que representa un increment amb relació al mes d'agost de 2011 de més de 3 punts percentuals (l'agost de 2011 era del 6,93%). La taxa de morositat s'ha multiplicat més de 10 vegades des del principi de la crisi del sistema financer (2007-08).
- 70.489 empreses conformaven el sistema financer a Espanya l'any 2011⁷ (l'any 2010 eren 69.670 empreses). El 93% pertanyen al grup econòmic d'activitats auxiliars als serveis financers i a les assegurances (que inclou: activitats auxiliars als serveis financers, excepte assegurances i fons de pensió; activitats auxiliars a assegurances i fons de pensió; i, activitats de gestió de fons). El 5 % es corresponen a serveis financers (intermediació monetària, activitats de les societats de holding, inversió col·lectiva i similars, i altres serveis financers a excepció d'assegurances i fons de pensió). I l'1% a assegurances, reassegurances i fons de pensions.
- Actualment tenen seu a Catalunya: 5 caixes d'estalvi, 4 cooperatives de crèdit i caixes rurals, 7 bancs i 2 entitats de crèdit estrangeres (Direcció General per a Espanya a Catalunya)⁸.
- Les dades relatives a les oficines del sistema financer espanyol, mostren que hi ha hagut una reducció de més de 2.200 oficines entre 2011 i 2012. Si l'any 2011, hi havia a Espanya un total de 41.980 oficines, actualment (2012), n'hi ha 39.616 (-0,6%).
- Actualment, a Catalunya hi ha un total de 6.630 oficines bancàries (16,7% del total d'oficines d'Espanya). Es tracta de la Comunitat Autònoma amb més oficines; tanmateix, també a Catalunya, la tendència ha estat al tancament d'oficines (-0,66% amb relació a l'any 2011).
- L'any 2012 hi ha 12.346 empreses del sector banca i finances a Catalunya (representen el 17,5% d'empreses del conjunt d'Espanya). Les empreses d'activitats auxiliars als serveis financers i a les assegurances (11.162 empreses) representen el 90% del total d'empreses de l'àmbit del sistema financer⁹.
- Al 2010, el pes econòmic del sector financer en el total de l'economia catalana se situava en torn el 4,5% del PIB català.
- El nombre d'hipoteques concedides a juny de 2011 respecte a juny de 2010 s'ha reduït aproximadament en un 40%. Aquesta xifra pren encara més rellevància si es té en compte que les hipoteques constituïdes el 2010 es varen reduir un 10% respecte les de 2009.
- Les activitats d'intermediació financera representen el 7,5% del valor afegit brut generat pel sector serveis. Aquest percentatge s'ha mantingut estable en l'última dècada.

⁶ Indicadores del sistema financiero español: datos evolutivos (a partir de dades del Boletín Estadístico del Banco de España). Consejería de Hacienda y Administración Pública. Dirección General de Política Financiera de la Junta de Andalucía

⁷ Instituto Nacional de Estadística (INE).

⁸ Departament d'Economia i Coneixement a juliol de 2012.

⁹ INE.

- Segons l'Associació d'Institucions d'Inversió Col·lectiva i Fons de Pensions (INVERCO), a partir de dades del Banc d'Espanya, l'estalvi financer de les famílies durant el tercer trimestre de 2011 va ser de 1,71 bilions d'euros, dada que representa un descens del 4,2% respecte el trimestre anterior i un descens del 3% des de desembre de 2010. El 45% d'aquest estalvi financer es correspon a dipòsits bancaris, un 12% a inversions en accions no cotitzades, un 7,7% a assegurances de vida, el 7% a fons i societats d'inversió i el 5,2% a fons de pensions.
- Pel que fa als centres de cotització a la Seguretat Social, Barcelona compta amb 1.088 centres del sector banca i finances, el que representa un 1,5% del total. Les activitats auxiliars d'assegurances i fons de pensions són les més nombroses, amb 4 de cada 10 centres de cotització del sector, seguit de les assegurances i la mediació financera (18,6% i 8,5% respectivament), segons les dades de Centres de Cotització de la Seguretat Social del Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.
- D'altra banda, Barcelona absorbeix el 56,5% dels centres de cotització de la Regió Metropolitana de Barcelona i el 35,5% dels de Catalunya, que compten amb 1.927 i 3.035 centres de cotització en aquest sector respectivament. En els tres àmbits territorials el pes d'aquest sector sobre el total de centres és menor a l'1,5%.
- Pel que fa a les inversions en capital risc, a Catalunya es registren un total de 9 societats gestores d'entitats de capital risc i 46 entitats de capital risc.

Dades d'ocupació

- El nombre de persones ocupades en el sistema financer espanyol durant el 2011 era de 450.500 (es va reduir un 3% en relació al 2010). El 62% de l'ocupació és en empreses de serveis financers, un 28,6% en empreses d'assegurances, reassegurances i fons de pensions, i un 9,5% en activitats auxiliars als serveis financers i d'assegurances. Aquesta dada contrasta amb la distribució per nombre d'empreses (un 93% de les empreses són d'activitats auxiliars). En aquest sentit, per tant, cal subratllar que un 71% de les empreses amb més de 1.000 persones ocupades i un 95% de les empreses amb més de 5.000 empleats són d'empreses de serveis financers.
- El 2012, a Espanya, el 96,4% de les empreses del sistema financer tenen 5 o menys treballadors; a Catalunya, el 88%¹⁰.
- El nombre de persones ocupades al sector financer s'ha reduït progressivament des de l'inici de la crisi financera: 2008 (507.600 persones ocupades), 2009 (474.100), 2010 (463.400), fins a les 450.50 de 2011. Aquesta tendència ha implicat una reducció en nombre absoluts de 57.100 llocs de treball (variació acumulada de -11%).

¹⁰ INE.

- A Catalunya, hi havia 64.700 persones ocupades al sector financer l'any 2011. Aquest valor representa una important reducció en el nombre de llocs de treball en relació al 2010 (16.300 llocs de treball menys, el que representa una reducció del 20%). En relació al 2008, a Catalunya hi ha 21.000 llocs de treball menys (variació acumulada de -24%).
- El percentatge de persones ocupades al sistema financer a Catalunya representava, l'any 2011, el 14,3% del total de persones ocupades a Espanya (l'any 2010 les persones ocupades al sector representaven un 17%).
- Es tracta d'un sector amb una distribució molt paritària de l'ocupació segons sexe. En el conjunt d'Espanya un 53% són homes i un 47% dones, i a Catalunya un 54% són homes i un 44% dones.
- El sector de banca i finances compta amb 41.546 treballadors assalariats a Barcelona, el que representa el 4,6% del total de les persones que treballen a ciutat (últimes dades disponible del quart trimestre de 2009), segons les dades d'afiliació al Règim General de la Seguretat Social del Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.
- L'àmbit d'activitat que dona més feina és la mediació monetària que compta amb 6 de cada 10 assalariats/des d'aquest sector (60,4%). La següent branca significativa pel nombre de persones que s'hi ocupen són les assegurances, amb prop d'una quarta part de l'ocupació del sector (23,5%).
- A la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB) hi ha 56.226 assalariats als sectors de la banca i finances, el que representa al voltant del 3% del total d'afiliats al Règim General.

Fonts: Darreres dades disponibles. INE; Idescat; Estudi Banca Espanyola 2012, Oportunitats i reptes per les entitats financeres espanyoles, elaborat per IBM Sector Servicios Financieros; Informe anual 2010 del Fons de Garantia de depòsits en establiments bancaris; ICO; CECA; BCE; BDE; Boletín Estadístico del Banco de España; Crisis financiera y rescates bancarios en Europa: ideas sobre el caso español. Fundación Ideas. 2012; Indicadores del sistema financiero español: datos evolutivos (Boletín Estadístico del Banco de España). Consejería de Hacienda y Administración Pública. Dirección General de Política Financiera de la Junta de Andalucía; Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor; Banco de España; i Departament d'Economia i Coneixement a juliol de 2012.

05 Perfils professionals més demandats

Perfils professionals de major qualificació

Perfil formatiu

Els perfils professionals de major qualificació del sector disposen com a mínim d'una titulació universitària de grau en Administració i Direcció d'Empreses, Economia o Dret i, de manera complementària màsters o postgraus d'especialització en funció de l'àmbit concret on s'ocupin dins el sector.

En aquest sentit, els coneixements i les habilitats que han de tenir són diferents en funció de la tipologia d'entitat financera. Així, per exemple, pels perfils associats a la direcció és convenient que disposin d'un màster en direcció financera; pel que respecta als associats a l'àrea de la comptabilitat, cal que tinguin un coneixement profund d'administració comptable de vendes, emissió de factures, gestió de proveïdors i utilització d'eines com Contaplus; els professionals més vinculats a la banca i les assegurances s'han d'especialitzar en serveis financers, gestió de flux de diners, gestió de carteres i banca electrònica; els perfils més vinculats a l'àmbit fiscal cal que sàpiguen d'assessoria fiscal per tal de disposar de totes les eines per entendre el sistema tributari espanyol; i els associats a l'auditoria requereixen formació específica de màster o postgrau en aquesta matèria per tal de dur a terme processos d'investigació i examen de l'estat financer d'una empresa.

D'altra banda, a més de la formació de base i dels cursos d'especialització corresponents a cada una de les àrees és convenient que els perfils tinguin un coneixement avançat en la utilització d'aplicacions ofimàtiques per a la gestió de la informació i la documentació, i domini de més d'un idioma, amb preferència l'anglès.

Entre els perfils professionals més demandats i de major qualificació s'identifiquen els que tenen coneixements de control de despesa, anàlisi de risc, seguiment de pressupostos i anàlisis de desviacions, donat que les entitats estan portant a terme polítiques d'estalvi i eficiència. Entre aquests hi ha, per exemple, l'analista de riscos o l'auditor expert en finances.

Perfil competencial

Els i les professionals amb major qualificació s'ocupen d'analitzar la viabilitat econòmica de les entitats i financera de les inversions per mantenir una estructura adequada i equilibrada als nivells d'eficiència i rendibilitat, analitzen les necessitats de recursos financers o plantegen estratègies per aconseguir finançament. Així mateix, realitzen funcions de gestió de la tresoreria; d'elaboració, seguiment i execució de pressupostos o d'elaboració d'estats comptables o de declaracions fiscals. En aquest sentit, les competències associades estan molt relacionades amb la capacitat analítica i conceptual, amb la presa de decisions i l'aportació de solucions, la de comunicació (transmetre i rebre informació estratègica), i l'orientació al client i el treball per objectius.

D'altra banda, aquests professionals tenen persones al seu càrrec i, per tant, és essencial que tinguin capacitat de lideratge i motivació del personal, i capacitat de planificació i organització de la pròpia feina i de l'equip al seu càrrec.

Exemples de perfils professionals del Catàleg d'ocupacions del web Barcelona Treball

- ✓ [Analista de riscos](#)
 - ✓ [Auditor/a expert en finances](#)
 - ✓ [Tècnic/a de desenvolupament de producte](#)
 - ✓ [Director/a financer](#)
 - ✓ [Conseller/a financer](#)
 - ✓ [Assessor/a fiscal](#)
-

Perfils professionals de menor qualificació

Perfil formatiu

La banca i les finances és un sector força intensiu en coneixement, sobretot pel que fa als àmbits d'activitat associats a les entitats del sistema financer. En aquest sentit, els perfils amb menor qualificació s'ocupen més aviat en els departaments financers de les empreses i es concreten professionals que desenvolupen tasques de suport administratiu i comercial.

Aquests professionals han de disposar, com a mínim, d'un cicle formatiu de grau mig o superior de la família d'administració i gestió; per exemple, el cicle de grau mig en Gestió administrativa, el de grau

superior en Administració i finances o el de grau superior en Secretaria. De manera complementària, cal que tinguin un coneixement avançat en la utilització d'aplicacions ofimàtiques per a la gestió de la informació i la documentació, donat que desenvolupen tasques relacionades amb la introducció de dades en terminals informàtics, la gestió d'arxius en suport convencional o en suport informàtic, i la realització de registres comptables. Així mateix, és convenient haver realitzat algun curs d'especialització, per exemple, cursos d'atenció al client, comptabilitat bàsica, nòmines o facturació, etc.

Pel que fa als coneixements de llengua anglesa, és convenient que tinguin un nivell bàsic d'anglès, essencialment, de la terminologia bàsica aplicada al sector. Això és necessari perquè aquests professionals utilitzaran com a eines de treball softwares de gestió o manuals de procediments que habitualment estan en anglès.

Perfil competencial

Els professionals amb perfils de menor qualificació realitzen les seves tasques sota la supervisió i control d'un responsable, i de manera habitual, es comuniquen amb clients o proveïdors. En aquest sentit, les entitats requereixen professionals amb capacitat de transmetre i rebre informació operativa amb agents externs i/o interns de l'empresa i amb orientació al client.

A més, també és essencial que els professionals sàpiguen planificar i organitzar la pròpia feina i siguin capaços d'adaptar-se als canvis que es produeixen; a més els perfils que tenen un tracte més proper amb el client convé que tinguin empatia i intel·ligència emocional per identificar-ne les necessitats.

Exemples de perfils professionals del Catàleg d'ocupacions del web Barcelona Treball

- ✓ [Operador/a de borsa](#)
 - ✓ [Tramitador/a de sinistres](#)
 - ✓ [Auxiliar comptable](#)
 - ✓ [Gestor/a de cobraments](#)
-

06 Escenaris de futur

Debilitats

- Els efectes de la crisi financera viscuda ha afectat negativament a la imatge de les entitats financeres. En aquest sentit, la crisi ha generat desconfiança per part dels usuaris/es finals en les entitats i en el sistema financer que es coneixia fins ara.
- El sistema financer espanyol ha patit les conseqüències de la crisi financera mundial i, a aquesta, se li ha afegit la crisi del sector immobiliari. En aquest sentit, la banca espanyola presenta les debilitats en dos aspectes: elevada exposició del sector de la construcció i necessitats de finançament i liquiditat (dependència dels mercats de finançament majorista).
- La percepció o creença per part d'Europa del risc que suposa que Espanya incrementi el seu deute, tant per part l'administració central com de les empreses. Aquesta percepció o "risc país" fa que qualsevol petició d'endeutament es vegi com una debilitat del sistema bancari espanyol.
- El sistema financer espanyol està subjecte a les polítiques monetàries de l'eurozona que afecten de diferent manera a cada país de la Unió Europea i es consensuen en el sí d'aquesta. Això implica que les decisions que es prenen, tot i convenir al conjunt de la Unió, no tenen perquè ser les més adequades per a l'Estat Espanyol.
- L'ús de les noves tecnologies i la consegüent automatització de processos i transmissió d'informació al sistema financer pot comportar la desaparició d'alguns llocs de treball, donat que la banca tendeix cap a la utilització de les noves tecnologies per dur a terme les tasques més operatives que realitzaven persones amb menor qualificació. Per tant, molts llocs de treball poden desaparèixer perquè les seves funcions les supleixen aplicacions informàtiques que poden ser utilitzades pel client final. A més, els processos de fusió de caixes que s'han dut a terme en els darrers mesos i, especialment, la reducció en el nombre d'oficines d'aquestes entitats, comportaran, previsiblement i a curt termini, la desaparició de llocs de treball en el sector.
- Els departaments financers d'empreses i organitzacions actuen com a "calaix de sastre" de les funcions de gestió de l'empresa. Aquesta diversitat de funcions dificulta l'especialització dels treballadors i treballadores en l'àmbit que realment els hi és propi.

Amenaces

- La manca de liquiditat i el risc creditici constitueixen les majors amenaces que afrontarà el sector de la banca i les finances en els propers anys. El principal problema és la pèrdua de confiança en els mercats financers i, per recuperar-la, caldrà fer esforços a curt termini que es veuran recompensats a llarg termini.
- La insuficient regulació del sistema financer i el debilitament dels mecanismes de control que posen en marxa les entitats financeres pot fer trontollar de nou el sistema si no es prenen les suficients i adequades mesures reguladores.
- L'encara excessiu sobredimensionament del sector (degut al préstec al sector immobiliari i a la construcció), fa que els esforços per acabar amb un alt nivell d'apalancament hagin donat fins ara resultats molt discrets. El volum i mida dels balanços de les entitats financeres a Espanya encara s'han d'ajustar.
- Existeix un elevat nivell de morositat no vinculada al crèdit al sector immobiliari i de la construcció (el conjunt de la cartera creditícia està cada vegada més afectat per increments generals dels préstecs de dubtós retorn). Així, les dades de tancament del primer trimestre de 2012, indiquen que la morositat en el sector industrial és del 6,10% i en el sector primari del 7,01% (a la construcció és del 20,09%).
- La cartera de deute públic està molt castigada per la rebaixa de la qualificació creditícia de les Administracions Públiques espanyoles, Aquesta situació afecta negativament les necessitats de finançament del sector bancari i les del conjunt de l'economia espanyola.
- El procés de fusió d'entitats pot comportar la pèrdua de valor, capacitat d'innovació, quota de mercat i signe d'identitat a curt termini. De fet, segons l'estudi realitzat per IBM Banca espanyola 2012 d'oportunitats i reptes per les entitats financeres espanyoles, un 46% de les entitats financeres consideren que la pèrdua de posicionament en el mercat és un risc clar durant aquest procés.
- La despesa en personal de les entitats financeres s'ha mantingut estable en els últims anys, això significa que els processos de reestructuració del sector no han repercutit en la creació d'ocupació i que aquestes han tendit a subcontractar serveis. De fet, s'estima que existeix un excés del 30% en la xarxa d'oficines de caixes, el que pot suposar la pèrdua d'aproximadament 30.000 llocs de treball.
- La innovació és un factor clau per al desenvolupament del sector. Aquesta passa pel desenvolupament de nous processos de gestió comercial que s'han de basar, entre altres, en un anàlisi racional de les dades disponibles que proporcionen els sistemes de gestió. En aquest sentit, una manca de coneixement dels professionals de la banca i les finances en els sistemes de gestió basats en les TIC pot suposar un alentiment en el desenvolupament del sector.

- Les altes exigències de capital requerides per l'Autoritat Bancària Europea (el "core capital" de les entitats financeres ha de ser del 9%), es mantindran almenys fins el 2014, fet que pot suposar problemes addicionals per a què circuli el crèdit.

Fortaleses

- La banca espanyola es troba en molt bona situació en relació a la banca europea quant a processos de control de costos i ratis d'eficiència. Aquest fet ha permès que les entitats financeres espanyoles hagin pogut resistir a les fluctuacions del sector derivades de la crisi financera mundial.
- Més enllà de les tendències que afavoreixin una o altra activitat dins del sistema financer, i del desenvolupament d'alguns àmbits en detriment d'altres, la funció d'intermediaris que realitzen els agents del sector financer és imprescindible per al funcionament de les nostres economies i, per extensió, de les nostres societats. Conseqüentment, no és previsible la desaparició de l'activitat financera, al contrari, una de les principals fortaleses que presenta és la garantia de la seva continuïtat i, possiblement, la seva contínua expansió.
- Les tasques que són pròpies dels departament financers de les empreses es basen en un coneixement consolidat. És a dir, l'aprenentatge de base necessari per al desenvolupament d'aquestes tasques "no caduca", sinó que gaudeix d'una estabilitat metodològica que en permet l'aprofitament al llarg de tota la vida laboral del treballador o treballadora, amb el reforç d'accions de formació o d'altres similars.
- La polivalència dels llocs de treball en els departaments financers ultrapassa el sector d'activitat concret de l'empresa, fet que és una gran fortalesa per als treballadors i treballadores del sector, atès que les seves oportunitats ocupacionals van més enllà de les tendències econòmiques que afavoreixin un o altre sector d'activitat.
- Les principals entitats financeres espanyoles (Santander, BBVA i Bancaixa) han superat les proves de capital de l'Autoritat Bancària Europea (EBA en les sigles en anglès) que obligaven a obtenir un nivell de 'core tier 1' del 9%. Es tracta d'entitats que no requeriran capital addicional.

Oportunitats

- Els beneficis esperats dels processos de fusió a mig i llarg termini són un increment significatiu del volum de les entitats i el seu creixement en nous territoris. El procés de reestructuració del sistema financer espanyol, iniciat amb la creació del FROB (Fons de Reestructuració Ordenada Bancària) ha reduït, fins al juny de 2012, en 34 el nombre de caixes existents a Espanya. A més, els processos de fusió tenen implicacions directes pel que respecta a l'accés al mercat de capitals, a economies d'escala, a la millora de l'eficiència i a l'increment de la productivitat. En general, el procés de

reestructuració bancària garantirà que les entitats bancàries siguin més viables i menys dependents de fons públics.

- El Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) és una institució eficaç en la gestió de suport a les entitats financeres i bancàries amb problemes. A més, l'aprovació, l'agost de 2012, del Real Decret de Reestructuració i Resolució Ordenada de Entitats de Crèdit, atorga més protagonisme al FROB, en tant que es converteix en gestor de la reestructuració i de la resolució d'entitats. A més, aquest organisme passarà a regular els processos de liquidació dels bancs que siguin inviables.
- Des de l'inici de la crisi (2008), en el marc de la Unió Europea s'han aprovat dos mecanismes de gestió per garantir l'estabilitat de la zona euro: el Fons Europeu d'Estabilitat Financera (FEEF), creat el mes de maig de 2010, i el Mecanisme Europeu d'Estabilitat (MEDE), aprovat el 2011. Aquests segon mecanisme obre una via a la possible necessitat de recapitalització de la banca i sector financer espanyol. Igualment, cal assenyalar que en el passat Consell Europeu de juny de 2012 es va aprovar el mecanisme de recapitalització directa dels bancs per part d'aquests fons europeus sense necessitat de passar a través de l'Estat. Amb tot, aquest mecanisme no es podrà aplicar (no estarà vigent) fins que s'aprovi la creació d'un supervisor bancari únic, en el qual hi participarà el Banc Central Europeu (BCE). Es preveu que la creació del supervisor bancari únic no es produirà l'any 2014. En aquest sentit, les necessitats de finançament a curt termini s'hauran d'executar a través de mecanismes que impliquin la participació de l'Estat. Aquest nou escenari obre unes perspectives bones per al sector, des d'un punt de vista de la confiança del propi sistema.
- L'automatització de la informació sobre els riscos associats a cada operació, a cada client, a cada activitat o a cada línia de negoci permetrà incrementar els marges financers i el risc de les operacions que porten associades la comercialització de productes financers. Aquesta automatització és també una oportunitat per millorar l'eficiència i per reduir els costos que comporta dur a terme l'activitat.
- Les entitats que han invertit en sistemes CRM (*Customer relationship management* o Gestió de la relació amb el client) són les que millor han afrontat la crisi econòmica mundial. En aquest sentit, la inversió en la implantació d'aquests sistemes pot suposar una oportunitat per retornar la confiança en les entitats financeres i fer-ne més eficients els processos.
- El marc normatiu comú que estableix la Unió Europea, les successives directives bancàries i la llibertat de moviments de capital en el marc de la Unió afavoreix la internacionalització dels bancs que es trobin en territori europeu. La internacionalització comporta, així mateix, una millora de la competitivitat de les entitats financeres.
- La major cultura financera de la població és una oportunitat pel desenvolupament de nous productes i serveis associats a un increment de la demanda generada per l'increment en el nombre de persones que participen en el sistema financer.
- Les noves directives bancàries relacionades amb el control de risc de les entitats financeres incrementaran l'estabilitat del sector. Per complir-les, les entitats hauran de posar en marxa

mecanismes de seguiment i control dels seus processos, circumstància que pot facilitar la incorporació al sector de perfils professionals relacionats amb el control de risc com l'analista de riscos o l'auditor/a expert en finances.

- La consolidació de la banca ètica a Espanya suposa una nova via de finançament de projectes i iniciatives amb compromís social. L'any 2011 la banca ètica ha augmentat un 54% els seus dipòsits, segons indica el Baròmetre de les finances ètiques realitzat per l'Associació FETS- Finançament Ètic i Solidari . Igualment, els préstecs concedits a projectes i iniciatives van augmentar un 24%.

07 Enllaços d'interès

Organismes internacionals

Banc Mundial

<http://www.bancomundial.org>

Fons Monetari Internacional

<http://www.imf.org/external/spanish/index.htm>

Consell Econòmic i Social de Nacions Unides

<http://www.un.org/es/ecosoc/>

Banc Central Europeu

<http://www.ecb.int/home/html/lingua.es.html>

Banc Europeu d'Inversions

<http://www.eib.org/>

Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic

<http://www.oecd.org>

Organismes nacionals

Banc d'Espanya

<http://www.bde.es>

Departament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya

<http://www.gencat.cat/economia>

Ministeri d'Economia i Competitivitat

<http://www.mineco.gob.es/portal/site/mineco/>

Ministeri d' Hisenda i Administracions Públiques

<http://www.minhap.gob.es/es-ES/Paginas/Home.aspx>

Institut de Crèdit Oficial

<http://www.ico.es>

Associació Espanyola de Banca

<http://www.aebanca.es>

Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvi

<http://www.ceca.es/es/home.htm>

Unió Espanyola d'Entitats Asseguradores i Reasseguradores

<http://www.unespa.es>

Esdeveniments internacionals (fires, congressos, etc.)

Fòrum Econòmic Mundial
<http://www.weforum.org/en/index.htm>

Fórum de Inversores de Minería Internacional
<http://brnoticias.info/2012/08/foro-de-inversores-de-mineria-internacional-discover-mongolia-tendra-lugar-en-ulaanbaatar-mongolia-durante-el-30-y-31-de-agosto-de-2012-2/>

Fórum Mundial de Microfinances
<http://www.foromicrofinanzas.com/es/redes-internacionales>

Esdeveniments nacionals (fires, congressos, etc.)

Forinvest
<http://forinvest.feriavalencia.com/>

Fórum de Inversión Healthcare
<http://w42.bcn.cat/web/es/noticies-i-premsa/noticies/actives/7o-Foro-de-Inversion-Healthcare-una-oportunidad-de-conseguir-financiacion-para-las-empresas-y-emprendedores-del-sector-de-la-salud.jsp>

Portals temàtics nacionals

Barómetro del Capital Riesgo en España
<http://www.webcapitalriesgo.com>

Mercado Oficial de Futuros y Opciones Financieras (MEFF)
<http://www.meff.com>

Barcelona Centre Financer Europeu
http://www.barcelonacentrefinancer.com/presentacion_ca.html

Institut Català de Finances
<http://www.bcnempren.com/>

Finances per a tots
<http://finanzasparatodos.es/>

Cofinancen:

